

Praktische opdracht CKV Dromen

Praktische-opdracht door een scholier

4e klas vwo

1244 woorden

18 jaar geleden

33 keer beoordeeld

Vak

CKV

HOE HEBBEN WE HET GEDICHT GEMAAKT?

We zijn begonnen met een keuze te maken wat voor soort kunstuiting wij wilden gaan uitvoeren. We zijn terechtgekomen bij een gedicht. Dit omdat we in een gedicht, onze bedoeling en onze verwoording beter en mooier kunnen verwoorden dan in een sketch, toneelstuk of iets dergelijks.

Daarna zijn we begonnen met een gedicht te maken. We hebben eerst gekeken waar nu precies het gedicht van "Oma wil terug naar Turkije" over ging en wat de essentie, de achterliggende gedachte daarvan was. Dit ook wel een beetje aan de hand van het tweede onderdeel, de 1e groepsopdracht.

We hebben toen geprobeerd aan de hand daarvan, een gedicht te maken dat precies het tegenovergestelde is. De titel was "Oma wil niet terug naar Turkije". We hadden toen een gedicht, maar het gedicht was een beetje flauw en klopte niet helemaal. We hebben toen besloten helemaal opnieuw te beginnen en een andere aanpak te kiezen. In plaats van gelijk te beginnen met schrijven, hebben we eerst allemaal woorden opgeschreven die ons te binnen schoten, ongeveer 5 – 10 minuten gebrainstormd.

Daarna hebben we besloten om van die woorden die ieder voor zich opgeschreven had, een gedicht te maken. Het gedicht moest beginnen met een droom of voorstelling, en het moest tegelijkertijd eindigen met de harde, confronterende waarheid. Het rijmschema maakte verder niet uit. Dat was voor u ook geen probleem .

We hebben nadat we dus allemaal een gedicht hadden gemaakt, geprobeerd er een gedicht van te maken. Van ieder zijn gedicht wordt zijn droomvoorstelling bij het thema in het gedicht verwerkt. Dit is zo gedaan om niemand tekort te doen en de structuur van het gedicht niet te doorbreken. Verder hebben we toen nog een mooi slot bedacht, dat de keiharde waarheid weergeeft. Het is een mooi en bijzonder gedicht geworden.

WAAR GAAT HET GEDICHT OVER?

We hebben het gedicht gemaakt aan de hand van het gedicht van "Oma wil terug naar Turkije". In dat

gedicht staat centraal het heimwee dat de vrouw heeft naar het oude land, waarin eigenlijk alles goed was. Dit element is in ons gedicht ook terug te vinden. Het gaat over het verlangen naar het land, toen alles nog mooi was en voordat het noodlot toesloeg. Aan het begin van ons gedicht is het nog niet duidelijk dat het om een droom gaat. De werkelijkheid komt pas in de laatste 3 strofen naar voren. Daar gaat het over het verdriet en dat de waarheid zo vreselijk en hard is.

ONS GEDICHT:

“Vergeten Pijn”

(M)

IK ZIE MEZELF ZITTEN
KLETSEND MET M'N VRIENDINNEN
M'N MOEDER KOMT
ZE ROEPT OM TE ETEN

IK GA NAAR HAAR TOE
IK BEN BINNEN
WE ETEN VREEMD
MAAR WEL LEKKER

ACHT UUR
IK GA NAAR BUITEN
DAT MAG
GEEN SOLDATEN

IK GA NU SLAPEN
IK BEN NIET BANG
IK HOEF NIET BANG TE ZIJN
HET IS HIER VEILIG.

(L)

IK ZIE IN EEN VERRE BLIK
MIJN VRIENDJES SPELEN OP DE STRAAT
IK MERK DAT IK SCHRIK
ALS ER PLOTSELING EEN NAAR MIJ STAART.

ZE VRAGEN OF IK OOK MEE KOM DOEN
GEZELLIG MET HUN MEE
ZE GAAN ZO NAAR HET ZWEMBAD TOE

OF GAAN NAAR DE ZEE

IK BEN NU UITGESPEELD
EN GA TERUG NAAR HUIS
WE MOETEN ZO GAAN ETEN
WANT PAPA KOMT ZO THUIS

(E)

IK ZIE EEN REGENBOOG
EEN NIEUWE PIJL EN BOOG
EEN TAART MET HEEL VEEL KAARSJES
MIJN NET GELAKTE LAARSJES

EEN KOEKJE BIJ DE THEE
EEN WANDELING AAN DE ZEE
EEN GROTE BRUINE TEDDYBEER
EN VAN DAT ALLES NOG VEEL MEER

SAMEN MET MIJN VRIENDEN SPELEN
EN MET HEN MIJN GEHEIMEN DELEN
MET MIJN VRIENDINNEN NAAR DE JONGENS KIJKEN
GEWOON ALS ALLE KINDEREN LIJKEN

(M)

MAAR ALS MIJN OGEN LANGZAAM OPEN GAAN
EN IK WEER OP MOET STAAN
VERDWIJNEN MIJN DROMEN EN GEDACHTEN
EN MOET IK WEER EEN HELE DAG OP ZE WACHTEN.

(L)

IK WILDE DAT HET WERKELIJK ZO WAS
MAAR DE PIJN DIE IK IN ALLE OGEN LAS
WAS NIET TE METEN
IK WILDE DAT IK HET KON VERGETEN

(E)

MAAR DE GELUIDEN DIE ZO HARD KLONKEN
ZIJN TOT IN HET DIEPST VAN MIJN HART GEZONKEN

VERGETEN ZAL IK HET NOOIT MEER
DAT GEDEELTE VAN MIJN HART DOET VOOR ALTIJD ZEER.

HOE GAAN WIJ ONZE KUNSTUITING UITVOEREN?

Wij hebben gekozen voor een gedicht en we gaan dat natuurlijk ook gewoon opvoeren d.w.z voordragen. Om het nog een beetje bijzonder te maken hebben we gekozen voor een opstelling, waarbij goed naar voren komt waar het gedicht uit bestaat, en om goed de sfeer weer te geven.

Wij spelen 3 meisjes, die allemaal vluchtelingen zijn en allemaal een bepaald droombeeld hebben bij het land waar we vandaan komen. We gaan dan ook in een soort driehoek zitten. En dan vertellen we om de beurt ons droombeeld van ons land. Nadat we dat allemaal gedaan hebben, gaan we allemaal op een rijtje naast elkaar zitten en dan komt de harde waarheid (nl, dat het hele gedicht maar een droombeeld is) goed naar voren.

Op de achtergrond willen we de muziek van Marco Borsato draaien. Het nummer "de speeltuin". In dat nummer staan vluchtelingen en oorlog ook centraal. En dat zal dan ook de sfeer van ons gedicht versterken.

De titel speelt daar ook op in: vergeten pijn. Het meisje wat model staat in ons gedicht, wil al haar pijn, haar leed vergeten wat zij heeft meegemaakt, wat haar/ haar omgeving is aangedaan.

ONZE MENING:

De mening van:

Ik vond deze praktische opdracht leuk om te doen, maar wel erg moeilijk. Je krijgt veel ruimte om zelf in te vullen. En omdat ze zoveel ruimte krijgt, weet je eigenlijk ook niet goed wat je moet doen.

Ik dacht dat het nooit ging lukken om een mooi gedicht te krijgen, maar achteraf viel het toch allemaal best wel mee! Het resultaat mag er dan ook best wel zijn.

Ik hoop dat de uitvoering ook goed gaat lukken. En als we niet te zenuwachtig zijn zal dat ook best wel meevallen! We hopen dat het allemaal goed overkomt, wat we nu precies bedoelen.

De mening van:

Ik vind dat het eindresultaat best leuk is geworden. Misschien wel een beetje vreemd (dat we stukjes gedicht op rijm en sommige niet hebben), maar dat komt omdat we allemaal ons eigen gedicht (droom) hebben gemaakt en voordragen. Dat vind ik juist ook wel een pluspunt, want zo heeft toch ieder zijn eigen ideeën en gevoelens kunnen uitwerken en presenteren, in één geheel.

Het gedicht vind ik erg mooi geworden, vooral de structuur erin vind ik goed gelukt. Eerst ieder zijn droom vertellen (drie individuen) maar samen bekijken (en bevechten) ze de werkelijkheid (samen één). (Daarom zitten we eerst uit elkaar en later als een eenheid naast elkaar.)

Ik ben zeer tevreden over ons gedicht en ook de samenwerking ging erg goed!

De mening van M:

Ik vond in vergelijking met de vorige praktische opdracht deze p.o. een stuk moeilijker. Niet alleen de manier van presentatie, maar ook het onderwerp. Toch ben ik best tevreden met het resultaat.

De samenwerking verliep lekker. Bij het samenstellen van het gedicht, liepen we eventjes vast, want we wisten niet hoe we van drie gedichten 1 gedicht moesten maken.

Het uiteindelijke gedicht is denk ik best origineel geworden. Van alle drie zit onze belevingswereld erin beschreven. Zo is niemand tekort gedaan. Dat vind ik erg belangrijk.

Ik hoop niet dat ik veel last van plankenkoorts zal hebben. Ik er aardig wat vertrouwen in de uitvoering. De manier van uitvoering vind ik trouwens erg goed aansluiten op ons gedicht. Het thema in het liedje van Marco Borsato ook.

Toch hoop ik dat er de/een volgende keer meer tijd wordt gegeven om alles te bedenken en uit te voeren.

Kortom, ik hoop dat u er net zo tevreden mee bent als ik en dat dit dan ook mag blijken uit de waardering.